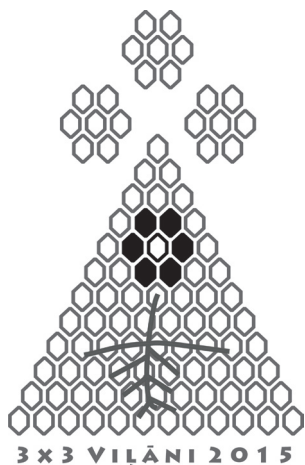

3x3 VIĻĀNI 2015

Vilānu 'spriets

Vilānu 3x3 saieta avīze **2015. gads** **Piektdiena** **3. jūlijs** **Sestā bite**

Ziņas

Jāpiesakās koncertam

Visu ieviržu priekšnesumi Noslēguma koncertam jāpiesaka Ansīm Bogustovam.

Kas tev pazudis?

Infocentrā atrasto mantu kastē dažādas labas mantas. Tur savu saimnieku gaida gaišzila, mīksta flīsa jaciņa, pelēks krekliņš ar ļoooooti skaistu kaķīša zīmējumu, arī zils krekliņš ar šaurām lencītēm. Vēl savu īpašnieku gaida divas pēc saimnieka noskumušas cepures – abas smilškrāsas, viena no trikotāžas, otra – panamas tipa, kā arī zila rokassprādze. Kastē didījās arī Samsung telefons (ar cietušu ekrānu un uzlīmi 2014Rucava uz muguras), kuru jau ir paņēmis Pēteris Reiters. Dīvainā kārtā atrasto mantu kastē ir arī šupoļu dēlis.

Čaklie bēbiši

Bēbišu skola ar avīzes starpniecību sūta īpašu sveicienu 3x3 Vilānu saieta dalībniekiem. Paldies!

Nenokavēt savas saknes

„Atrodot baznīcas grāmatās pirmos savus senčus, man no prieka trīcēja ceļi,” atceras Dzimtas vēstures pētniecības un ciltskoka veidošanas ievirzes vadītājs Jānis Apinis.

Viņš savus senčus izzinājis tik tālu, cik vien tas Latvijā iespējams – līdz pat 18.gadsimta vidum. Vecākais zināmais Jāņa priekštecis dzimis apmēram 1765. gadā. „Doma par senču pētišanu grūdzēja jau kopš jaunības. Vajadzēja sākt ātrāk. Negaidiet, dariet tagad!” saka Jānis. Ciltskoka veidošanas pamatdatus visērtāk iegūt no cilvēkiem – vecmāmām, tantēm, babiņām – bet jaunažiem diemžēl tik reti interesē, ko runā tantes... „Viņas taču satiekoties „pārmaļ” visu ko, bet savulaik šķita – tās tikai tādas plāpas,” atceras Jānis. Tikai vēlāk saproti, cik vērtīga ir šī informācija.

Nopietnāk pievērsties dzimtas koka pētišanai Jānis sāka, kad internetā (www.lvva-raduraksti.lv) kļuva pieejamas Latvijas Valsts vēstures arhīva

digitalizētās baznīcu grāmatas, mājas grāmatas, dvēseļu revīziju un tautas skaitīšanu materiāli. Pētīt neskaidrot rokrakstus – tur vajag milzu pacietību! Bet nu jau ir krietni vieglāk – vietnē www.ciltskoki.lv atrodamī no baznīcu grāmatām jau atšifrēti uzvārdi un citi dati. Savu sakņu apzināšana ir ļoti emocionāla. Cik liela savulaik bija sieviešu un mazu bērnu mirstība! Dzimst mazulis, mazliet padziļvo, nomirst. Dzimst nākamais, nomirst. Mamma nomirst. Vīrs ātri apņēma citu sievu, jo saimniecība jāuztur, bērni jāaudzina. Sekojot līdz dzimtu liktenstāstiem, cik pusgultu nakšu Jānim pagājis!

„Mani aizkustina vārdi, kas rakstīti uz saieta krekliņiem „Dzimta ir manas saknes, tajās ir mans spēks!” Tas ir tik precīzi: jo mēs paši stiprāki, jo stiprākas mūsu saknes un otrādi. Pat tad, ja mūs aizpūš pasaules vējos un bijušajā mājvietā aug dadži un usnes, savas dzimtas un tautas saknes, ja vien tās stipras, paliek joprojām,” saka Jānis.

Lolita

Redakcija atrodas trešajā stāvā, 326.kabinetā. Te strādā Lolita, Iveta, Amanda, Tina, Eva, Uldis un Madara. Fotografē Baiba. Tālrunis 20245436

Programma

Sestdiena, 4.jūlijs

07.00 – 09.00 Rīta izkustēšanās

09.00 – 09.30 Brokastis

09.40 – 10.00 3x3 TV ziņas.

Dienas tēma. Uzzrunā Kristīne Liberta, Tīna Sidoroviča un Zanda Zvīgule.

Iestādīju baltu pupu

Baltu smilšu kalniņā

10.10 – 12.50 Rīta ievirzes

13.00 – 13.45 Pusdienas

14.00 – 16.10 Pēcpusdienas ievirzes

16.00-17.00 Izstādes ierīkošana pie skolas karoga. Tikšanās ar Ikšķiles Brīvās skolas dibinātājam.

17.00 – 18.00 Izstāde, tirzīnīš, gatavošanās noslēguma koncertam.

18.00-19.00 Animācijas filma, 3x3 Teātra pirmizrāde skolas aktu zālē.

19.00 – 19.45 Vakariņas

20.00 – 21.30 Noslēguma koncerts Lakstīgalu salā.

21.30-22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa un mazo bērnu guldināšana.

22.00-23.00 Vakara viesis skolā, 3.stāva zālē. Elīna Apsīte par cimdū Jetiņu.

22.00... Nīkšana, danči ar Viļānu muzikantiem, vakarēšana.

Nepalaid garām

Skolas 1. stāva gaitenī ir izlikts Viļānu 3x3 saietā dalībnieku saraksts. Noteikti pieej pie tā un pārliecinies, vai tavi dzimšanas dati un kontaktinformācija ir pareiza! Dalībnieku sarakstu drīz pēc saietā beigām tu saņemsi savā norādītajā e-pastā.

Pārdomas

Paššķīstīšanās

Ceturtdien vakarā āža raga pūtiens signalizē, ka jādodas ceļā uz Daudzinājumu.

Sabiedrība raiba – gan tautastērpos, gan baltos tērpos, gan visādos tērpos. Daudziem jau ir puķes vai zāļu pušķi rokās, un, kam nav, tie aizņemas pa zariņam no ceļmalā augošām liepām un jasmīniem. Drīz esam galā. Izejam cauri simboliskiem, no ozolu zaru vītņnes veidotiem un cilvēka roku turētiem vārtiem, noskalojam rokas avota ūdenī un esam laukumā. Ap ugunsroku no papāržu zariem izveidoti divi apli, arī

daudzinātāji veido apli no saviem ziediem, zāles kušķiem, liepas un jasmīna zariņiem – kas nu kuram.

Ineses Krūmiņas uzsāktai dziesmai seko ziedu devums mūsu senču dieviem – ziedi un rupjmaizes gabaliņi, trejdeviņi dzīpariņi (josta). Jānis Atis Krūmiņš ar dēlu Ingu degošām lāpām rokās attīra ārējo apli no visa nelabā un ļaunā un aizdedzina ugunsroku.

Seko runas, dziesmas un rotaļas. Daudzinājums ir dievturu dievgalds. Sauksim to par paššķīstīšanos – tas nozīmē tīrību domās un darbos. Tas reizē ir arī mudinājums atcerēties un neaizmirst savas saknes, jo no zemes šis mēs esam izauguši un par zemi šo mums, latvju vīriem, jābūt gataviem nolikt savu galvu.

Uldis Siliņš

Ikdiena

Kafejnīcas meiteņi

Laura un Marita – saietā kafejnīcas meiteņi (kā viņas nosauca Siliņuldis) – bieži sevi saucot par viltus māsiņām, lai gan patiesībā ir labas draudzenes.

Savā darbā viņas jūtas ļoti labi, jo esam patīkami kafejnīcas apmeklētāji, uzvesties protam un nevienam nevajagot aizrādīt. No piedāvātā alus klāsta visiecienītākās esot divas šķirnes: «Valmiermuižas nepasterizētais» un «Bauskas tumšais». No ēdamajām lietām saietā dalībnieki visbiežāk izvēlas grauzdīņus, picas, maizītes, čipsus un šokolādi. Neesot nekā tāda, ko mēs nepirkto. Meiteņi arī par uzmanības trūkumu nevarot sūdzēties, jo daudzi grib ar viņām iepazīties, taču Laura un Marita vienmēr sako, ka darba laikā nevar. Abas ļoti gribētu aiziet

uz dančiem, taču nu galīgi nevar atstāt tam laiku. Varbūt nākamajā saietā abām jāklūst par 3x3 dalībniecēm?

Iveta

Rucavas vīns Viļānos

Ceturtdienas Apvārsnī divdesmit saietā dalībnieki klausījās Linarda Liberta stāstu par bērzu sulu.

Linarda stāstu var salīdzināt ar mazo ievirzi vienas stundas garumā, kuras laikā sanākušie uzzināja arī par Linarda saknēm Rugājos pie Balviem, kur viņš aizvadījis savas bērnības vasaras. Pēc

tam, kad izstaigājām Linarda dzimšanas, jaunības un darba takas, sākās stāsts par bērziem, kas tik ļoti iederas Latvijas ainavā un tuvi ikvienam latvietim. No bērziem viņš arī smēlies savas pirmās biznesa idejas un ne velti savulaik bijis lielākais bērzu pirtsslotu ražotājs Latvijā. Tomēr pirtsslotas neuzrunāja Linarda dvēseli, un viņš nolēma kaut ko mainīt. Tā no bērza zariem bizness aizvirzījās uz bērzu sulām. Bet no bērzu sulām – uz bērzu vīniem un pat šampanieti, kas visi ir bioloģiski sertificēti

produkti. Šobrīd Libertu bērzu sulas vīns un šampanietis ir ne tikai Latvijā, bet arī starptautiski atzīti un zināmi dzērieni. Liels bija klātesošo pārsteigums, ka Linardam bija līdzīgi arī degustācijai domāti dzērieni, tāpēc Apvārsnis palēnām pārvērtās nīkšanā. Un notikuma nagla bija tā, ka Linards bija saglabājis un visiem piedāvāja pērn Rucavas 3x3 vīna darīšanas ievirzē gatavoto un Libertu pagrabā raudzēto upeņu vīnu. Visi atzinuši, ka bijis labs gan! Priekā!

Armands

3x3 ģimenes

Māsas no Rīgas Lilita Miķelsone un Rudīte Lipora kopā ar savu mazmeitu Madaru

Graubiņu pirmo reizi atbraukušas uz 3x3. Sagaidījušas pensijas gadus, kad vairāk brīvā laika, tāpēc beidzot ir atbraukušas šurp, kaut gan par saietu bija informētas jau pirms laba laiciņa. Abu brāļa dēls Edgars Lipors bijis vairāku 3x3 saietu ieviržu vadītājs. Rudīte stāsta, ka diemžēl savus dēlus nav audzinājusi latviskajās tradīcijās, tāpēc mēģinās to ierādīt mazbērniem – it sevišķi Madarai, kuras vecvectēvs ir folklorists un komponists, vairāku zināmu dziesmu autors Jēkabs Graubiņš. „Mani patīkami pārsteidz, ka šeit brauc arī ģimenes ar pavisam maziem zīdaiņiem, ka tēti dažādi palīdz, un tas nav neiespējami. Tāpat arī patīk saietā brīvā gaisotne, tas, ka arī pusaudži piedalās un nevienam nav garlaicīgi. Sākumā dēls vēl teica: ko tad jūs tādas večiņas tur darīsīt – bet mums visiem te ir, ko darīt!» Savukārt Lilitai, kurai ir meita un jau trīs pieauguši mazbērni, stāsta, ka māsas nāk no septiņu bērnu ģimenes Rīgā, bet vecāki – no Ķeipenes.

Jurčenko un Baltalkšņu ģimene no Rēzeknes.

Viņi ir šī saieta sirds – galvenie rīkotāji un izpildītāji. Aloyda un Viktors 3x3 saimē ir 20 gadus, bet jau piekto reizi ir saieta rīkotāju godā. Bērni Anita, Jānis un Mārtiņš ir uzauguši ar 3x3. Viļānos Anita ir ar vīru Juri un meitiņām Rēziju un Evu. Lielā saime, izņemot vecāko brāli Mārtiņu, kurš dzīvo Rīgā, mītina mājā Rēzeknē. Līdz pat savai aizīšanās šī gada pavasarī tur dzīvoja arī vecmāmiņa, tātad – četras paaudzes. Aloydai dzimtas tēma saistīta ar ikdienas darbu – dzimta, dzimtas sirdsapziņa ir tas, kas ietekmē ikviena veselību un attiecības: «Mēs nesam informāciju, kas nāk no senčiem, un mūsu dzīve ir kalpošana viņiem.» Aloydas saknes aizvijas slaveni Latgales skolotāju, garīdznieku, valodnieku dzimtās – tēta radi ir Seiļu dzimta Rēzeknes pusē, mammas – Strodi no Varakļāniem. Savukārt Viktoram radnieki no mammas puses ir malēnieši Alūksnes pusē, bet no tēva puses – ukraiņi no Černobiļas apkaimes.

Ritiņas-Kozlovsku ģimene no Rēzeknes. Viņi 3x3 tradicionāli vada ievirzes – Agra māca gleznot, bet Gundars – kokapstrādi un uguns skulptūru veidošanu. 3x3 viņi ir ceturto reizi, arī abas meitas Paula un Kate te satiek draugus, piedzīvo dažādas dzīves situācijas un, kā atzīst tētis Gundars, kļūst patstāvīgākas.

Gundars ikdienā strādā par sargu un tehnisko darbinieku Rēzeknes logopēdiskajā internātpamatskolā, bet Agra ir skolotāja Rēzeknes Mākslas un dizaina vidusskolā. Viņi abi atzīst, ka 3x3 viņu ģimenei ir kopābūšanas laiks, kaut, protams, tas ir nosacīts – kad katrs aizņemts savā ievirzē, cits citu nemaz nesatiek. Gan Gundaram, gan Agrai saknes ir Latgalē. Agrai – Ludzā, Gundaram – Dagdas pusē, bet savas saknes viņi ielaiž pašu celtajā mājā pie Rēzeknes, kur, kā Agra saka, gribētos, lai šai mājai ir pēctecība.

Saieta pārišu atzīšanās

Lūk, ko viņi no Viļānu 3x3 saieta kopā vēlētos piedzīvot vēlreiz.

Jautājums

Kādu ievirzi tu varētu vadīt?

Viesturs Liepa:

„Manā ievirzē mēs restaurētu vecu motociklu. Mašīnu gan noteikti nepaspētu, tas ir sarežģītāk. To es pats ikdienā daru, un man tas ļoti patīk.

Motociklu izjauktu un katram iedotu pa detaļai, lai slīpē. Sarežģīti tas nebūtu, jo es visu parādītu, kas un kā, bet grūti būtu izlemēt, ko ar šo motociklu darītu beigās. Noteikti izbrauktu parādē, un gan jau kādam ziedotu. Iznākums būtu vecais motocikls tādā izskatā, lai izskatītos kā oriģināls no laikiem, kad to ražoja. Varbūt arī katrs varētu ņemt līdzi savu motociklu...”

Madara Jukna:

„Tā kā man ļoti patīk mazi bērni, ievirzi saistītu ar viņiem. Īsti gan nevaru izdomāt, kas tieši. Iespējams, kaut kas līdzīgs 1/2x1/2 vai Sprīdišu skoliņai. Mēs dotos ārā svaigā gaisā, ietu rotaļās – gan latviskās, gan citu tautu –, taisītu kaut ko ar pašu pirkstiniem, piemēram, rokassprādzes vai kaklarotiņas. Visu, ko dara bērnu dārzā! Varētu arī nometnes beigās ar mazajiem parādīt tādu kā teātra izrādīti.”

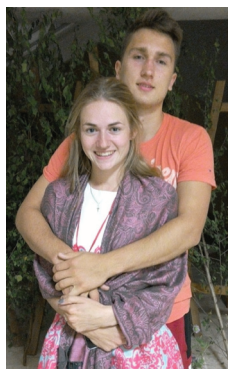

Helēna Apele:

„Es varētu pasniegt peldēšanas ievirzi gan lieliem, gan maziem. Lai gan nenodarbojos ar to profesionāli, man tas ļoti patīk. Patiesībā tā būtu vingrošana baseinā, kurā izkustēties, kā arī mācītu zem ūdens turēt elpu. Tā, lai zem ūdens varētu ilgi to noturēt. Vecuma grupa tad laikam labāk būtu teiksim no 10 līdz 100 gadiem. Tā kā man patīk arī dejot, varētu apvienot dejošanu ar peldēšanu un nometnes beigās parādīt deju izrādī ūdenī.”

Dora Ceple un Reinis Dagilis

Viņiem patīk tā kopības sajūta, ko var iegūt, atrodoties 3x3. Tik ilgs laiks kopā, viņprāt, ir kaut kas neapraķstāms. Kopīgos rītus, kopīgās pusdienas un kopīgos vakarus abi ļoti izbauda, jo ikdienā viņi nevar būt visu laiku kopā. Dora saka: forša ir tā apziņa, ka ikvienā brīdī var aiziet pie Reiņa un pajautāt, kā viņam iet, jo ievirzes katram ir savas. Uz dančiem viņi ne vienmēr aiziet, bet tad, kad to dara, tad tā kārtīgi un no sirds. Tā visa viņiem noteikti pietrūks pēc saieta, un to viņi gribētu piedzīvot vēlreiz.

Ingūna Semule un Jānis Jurčenko

Ingūnai un Jānim šis ir labs saliedēšanās pasākums, jo ļoti daudz laika sanāk pavadīt kopā. Šajā nometnē viņi ir sapratuši, ka var būt gan kopā, gan atsevišķi, bet tas viņu starpā neko nemaina. Galvenais, kā viņiem pietrūks un ko viņi vēlreiz gribētu piedzīvot, ir atkalstikšanās prieks. No rīta Ingūna ir Sprīdišu skoliņā, pēcpusdienu ievirzes laikā Jānis vada Videostūri, bet tikai vakarā viņi abi var būt kopā. Viņiem abiem šī nedēļa ir kā mēnesis, un šeit abi jūtas kā savā mazajā pasaulītē, kur viss notiek citu gaitu.

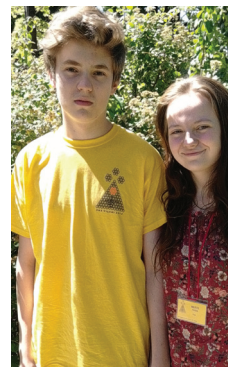
Laura Karole un Jānis Vugulis

Laura un Jānis kopā vada Sprīdišu skoliņu. Nākamajā 3x3 saieta viņi gribētu būt nevis vadītāji, bet vienkārši dalībnieki. Jānis saka, ka viņam visvairāk patīk nikšana, tas, ka tur var izdziedāties un izsmieties, bet Laura atzīst, ka viņa ikdienā baidās dziedāt. Tā kā abi visu saieta laiku pavada kopā un šis ir pirmais saiets, viņiem tas viss ir kā jauns piedzīvojums, kurā abi gribētu mesties vēlreiz. Laura stāsta, ka šeit var mācīties no citiem dalībniekiem, kā arī izzināt latviešu tradīcijas, ko abiem ikdienā nesanāk darīt.

Beāte Krūze un Rihards Uplovskis

Labākais, ko abi vēlētos piedzīvot vēlreiz, ir tas, ka var visu nedēļu dzīvoties kopā. Rihards nometnē ir pirmoreiz, viņu Beāte ir paņēmusi līdzī uz 3x3, bet pati uz saietiem brauc jau 10 gadus un grib, lai viņš redz un saprot, kas patīk viņai. Abi no rīta iet uz politiku, ar ko aizraujas Rihards. Šādi Beāte saprata, kas patīk Rihardam. Tas, ka abi uzzināja, kas kuram patīk, ir lielākais viņu ieguvums šajā 3x3, un noteikti to vēlētos piedzīvot vēlreiz.

Zeburu ziņas

1. Zebra saņēmušas saieta dalībnieku sūdzības par karstumu pusdienlaikā. Karstums? Nu un tad? Tas zeburām neinteresē, jo zeburām saule patīk. Zebra nav zirgs.

2. Vakara ejot uz Daudzinājumu kāds izlēcējs paziņoja, ka zebra ir zirgs. Zebras aicina šo droširdi uz diskusiju – nāc un

paskaidro, kā tu pamato savu viedokli par to, ka zebra ir zirgs! Vieta viedoklim avīzē jau aizrunāta.

3. Zebras ir klāt visos notikumos, kas notiek Lakstīgalu salā. Zebras solidarizējas ar baltajiem bērziem ar melnajām svītrām un slēpjas garajā zālē.

4. Zebrām ir nopietnas problēmas. Ēst ar dakšiņu un nazi ir pavisam grūti, tādēļ Zebras lūdz viņām nodrošināt normālus ēšanas apstākļus – pamatīgas siles un nekādu dakšu!

Līdz eņģēm izsapņot

**Diez vai ir kāds cilvēks, kurš atzīs,
ka iekārtot telpu ir viegli. Noteikti
ne!**

Mājas telpu iekārtošanas ievirzē pie Diānas Apeles ir paprāvs pulks. Interesanti, ka šajā ievirzē vairāki pāri ieradusies kopā, jo mājā taču jādzīvo abiem! Kas zina, kādas gudrības otrs samācīsies! Jāņem vērā, ka pasauli uz tveram dažādi – cits ar redzi, cits ar dzirdi, ar tausti, bet cits ar stingri noteiktiem rāmjiem. Ģimenē jāprot sadzīvot ar otra uzveri, lai lieku strīdu nebūtu. Pašlaik eiroremonts vairs nav modē. Vairāk uzmanības mūsdienās tiek pievērsts senajam. To cenšas saglabāt un

iekļaut jaunajā interjerā. Arī fenšui savu aktualitāti ir zaudējis. Diāna ir atklājusi, ka latviešiem jau izsenis ir bijis kaut kas ļoti līdzīgs – telpā centušies neizmantot asus stūrus, atstarojošās virsmas uz nakti aizklājuši, daudz izmantots koks, kas ir silts materiāls. Diāna iesaka savu sapņu māju vispirms izsapņot. Nu tā – līdz sīkumiem, līdz eņģēm. Tad var sākt savus sapņus īstenot. Ievirzē mācīsies, kā telpas iekārtojumā ievērot visus pamatprincipus: funkciju, materiālus, telpas konstrukciju, krāsu, gaismu, kā arī stilu, modi un ļoti daudzas citas ne mazāk svarīgas lietas. Iekārtojot telpu, svarīgas nav tikai mēbeles jeb tas, ko redzam. Ir jādodomā par visām maņām, jo arī smaržai un skaņai taču ir vieta mūsu telpā. Izskatās, ka birst mājas pārkārtošana.

Iveta

Tādi siena putni!

**Domā, vainagus šajā 3x3 saietā ir
iespējas pīt tikai no ziediem un tikai
pie Zāļu sievas? Nē!**

Izrādās, to var darīt arī ievirzē Folklorā ģimenēm ar bērniem, kur tos pin no cilvēkiem. Sākumā visiem jāsadodas rokās, var arī izvēlēties, kāda puķe vēlas būt, un tad viena no vadītājām Gundega Drava sāk no cilvēkiem vīt vainagu.

Ievirzē, sākot ar vasaru, nedēļas gaitā tiks izrunāts, izdziedāts un izdejots viss, kas notiek katrā gadalaikā. Vasara sākas ar saulīti un siltu laiku, tad nāk Jāņi, kas esot vasaras vidus, bet tad jau siena plauja. Un visforšāk jau ir tad, kad var arī kaut ko mājās aiznest, tāpēc ievirzē taisīja siena putnus, bet pēc tam čaklākie iemācījās taisīt arī zirdziņus. Apbrīnojami, kā no parastas siena kaudzes un dzijas var izveidot tik skaistus putnus un zirgus!

Gundega Drava, viena no vadītājām, saka, ka nekas, ja dziesmām nezina vārdus – nedēļas gaitā tos iemācīšoties. Mazie ar saviem vecākiem labprāt klausās, dzied līdzī un atbild uz Daces Miežītes un Gundegas jautājumiem. Ievirzes dalībniekiem arī dod spēlēt instrumentus, kā arī māca dažādas rotaļas.

Amanda

Rakstu raudzīšana

**Iepazīst senos rakstus, atrod
un atpazīst tos dabā un izdzied
dziesmās un rotaļās – to ik rītu dara
Rakstraudzī kopā ar Ingunu Žogotu.**

Rakstu pētīšana ir nopietna nodarbe, bet, lai «paceltu enerģiju», kā saka ievirzes vadītāja Inguna, vispirms jānodzied pantiņš no tikko Dienas tēmā noklausītās dziesmiņas. Pēc tam, kad to ieskandina ar knikšķiem, var izmantot arī instrumentus, tad visi apsēžas pie galdiem un ir gatavi darbam ar burtnīcām. Sākotnēji, laižot pa apli austu jostu, Inguna ierosina katram pateikt vismaz vienu atziņu par iepriekšējo dienu, minot vismaz vienu no jau apgūtajām zīmēm – Dieva zīmi, Sauli un Mēnesi –, bet šodienas zīme būs koks. Uz galda jau nolikta vāzīte – Austras koka atveids, kas uzskatāmi parāda, kā koks var būt raksts. Šī ir prātīgo bērnu ievirze – visi mierīgi un ieinteresēti, iespējams, tāpēc, ka viņu vidū ir tik nopietns kungs kā Jānis Miežītis: par kaut kādiem niķiem un stiķiem nevar būt ne runas.

Tina

Lai dzīvo pumpas!

**Organisma attīrīšanu ar da-
bas līdzekļiem pie Liliņas Bērziņas
apmeklē nu ļoti raibs pulks.**

Cits sēž, cits atgūlies, cits kaut ko šuj. Liliņa stāsta par limfas iekustināšanu, kam ir liela nozīme mūsu organisma veselībā un tīrībā. Ja cilvēkam sametušās pumpas, par to nemaz tik dikti nav jāuztraucas – tā organisms pats tīra ārā sliktu. Arī masāža ir enerģija, kas organismu iekustina. Pirms masāžas cilvēku vajag nedaudz izjust ar rokām, nedaudz iemīlēt, tikai tad drīkst darboties. Liliņa ne tikai stāsta, bet arī kā mazā raganiņa jauc krēmus un skrubjus, ko visi ievirzē uzreiz izmēģina uz savas ādas. Ievirzes dalībniece Rasa atzīst, ka esot diezgan jautrs pulciņš, daudz smejojies un daloties ar savu pieredzi, ne tikai uzklauša Liliņas stāstīto. Ceturtdienas ievirzē dalībnieki saviem spēkiem centās atbildēt uz jautājumiem par krūšturā nēsāšanu, par galvas sāpēm, par matu maskām. Starp citu, ievirzes dalībnieki jau trešo dienu cenšas atrisināt viena ievirzes dalībnieka kakla sāpes – ir pat ieteikums kliegt bedrē, kam viņš strikti iebilst. Šajā ievirzē cilvēki izskatās patiešām tīri un attīrījušies ne tikai ārēji, bet arī iekšēji.

Iveta

Daudzinājums

Ceļā uz Daudzinājuma vietu.

Zāļu sievu
ziedojums.

Caur goda
vārtiem firām rokām.

Daudzinājuma
vietu attīra ar
uguni.

Es tev došu ziedīnam trejdeviņus dzīpariņus.

Ar
skatienu
pateikti
mīļi vārdi.

Sakņu tēma:
izrunāta, izdziedāta,
izdejota.

Trīs Daudzinājuma
apļu sievas – vec-
mamma, mamma
un meita.

Jubilāre
Undīne
Roze ar
dāvanā
saņemto
vainagu.

Foto – Ieva Ploriņa

Vectētiņu stāsti

Vecmāmiņas un vectētiņi ir mūsu dzimtas sakņu sajūtas devēji. Lai apzinātu vēl dziļākas saknes, iztaujājam viņus par viņu pašu vecmāmiņām un vectētiņiem. Lūk, atmiņu stāstiņi par paaudzi, kas lielākoties piedzīvojusi divus pasaules karus, dažādas grūtības un likteņa pavērsienus.

Edgars Jansons (57)

Edgars labi atminas abus savus vectēvus. Jāzepam bija poļu saknes, viņš bija fabrikants,

kam Jelgavas rajonā piederēja ādas apstrādes fabrika. Ļoti strādīgs, bet arī milēja svētkus. Pēc ražas svētkiem patika atzīmēt darbu noslēgumu, visiem piedāvāja gluži simboliski iedzert no uzpirksteņa lieluma glāzītēm. Būdams fabrikants, viņš bija inteliģenta izskata kungs ar ūsām, abi ar vecmammu bija dievticīgi.

Vectēvs Donats savukārt bija ar ukraiņu saknēm, milzīgs vīrs, zemnieks no daudz bērnu ģimenes, uzcēla māju Ogres pusē. Viņam piemita darba spars, pirmais visu uz lauka sasēja, ļoti ievēroja dabas kalendāru, piemēram, malku brauca cirst vecā mēnesī. Ar savu lielo augumu viņš bija ļoti lielu dūšu un spēku, esot varējis rokām pacelt ap 100kg. Mājās vecvecākiem bija svētbildes, vectēvs viens pats iededza sveci un lūdza Dievu.

Jānis Liepiņš (75)

Jānim pašam nupat piedzimis astotais mazbērns. Viņa vectēvs Otto dzīvojis netālu

no Alūksnes – Mālpē, viņš bijis bārdains vīrs. Kā saka Jānis, Otto bijis īsts latviešu vīrietis – lauksaimnieks, kurš prata izrīkot un izmantot sievietes. Viņš allaž aizgājis uz lauka, devis rīkojumus, pats drusku pasvaidījis salmus un gājis gulēt pirmais.

Uldis Melbergs (60)

Vectētiņš piedzima Fricis, bet nomira Francis. Pirmā pasaules kara laikā, būdams

strēlnieks, nonāca Maskavā, juku laikā tur brīdi dzīvoja, līdz draudēja iesaukšana sarkanajā armijā, bet Fricis meloja, ka pazaudējis dokumentus un uzdevās par vecāku, nekā bija, viņu nepaņēma, tomēr dokumentus, vajadzēja jaunus. Krievi teikuši, ka Fricis – tas skan kā vācietis, un nomainīja vārdu uz Francis. Tā nu Fricis/Francis laimīgi atgriezās Latvijā, vēlāk piedalījās arī Brīvības cīņās, par ko viņam piešķīra zemi Stendē. Vectēvs bijis slīpēts zellis, bijis uz tirgošanas, atvēris alus bodīti vācu laikā Daugavas krastmalā Rīgā. Maza auguma, dūšīgs vīrs, ļoti garšoja alus un bija savs alus kauss, no kā katrās pusdienās iemalkoja.

Jānis Atis Krūmiņš (54)

Vectēvs Jānis Krūmiņš ir sākums Jāņiem nu jau piecās paaudzēs, nupat Jāņa Ata dēla Jāņa ģimenē

dzimis jaunākais Jānis. Vectēvs, kā jau brīvības cīnītājs, bija ieguvis zemi, Liepupes muižas «Zeltiņus» Salacgrīvā, ko Jānis Atis ir mantojis. Vectēvs bijis liels pekstiņu stāstītājs. Bijis braulis un pārgalvis. Kara laikā bijis pie ložmetēja, un, gribēdams redzēt vairāk, uzlīcis ložmetēju uz sētas un lūrējis. Bijis liels dabas pazinējs, mēdzis sievai teikt: „Tu tagad mizo kartupeļus, es atnesīšu zivis.” Aizgāja makšķerēt un drīz atnāca ar zivīm, gluži kā no veikala. Viņam vienmēr bija cepure galvā, kā jau īstam vīram, mazdēliem patika bradāt pa viņa muguru, kad vectēvam tā apsāpējās.

Viktors Jurčenko (55)

Vectēvs Antons pēc skata bija līdzīgs Andrim

Tomašūnam: ar sirmu bārdu,

jo skuvās ik pa divām nedēļām. Antons bija lēnīgs vīrs ar zemnieka dabu. Reiz Viktoram atbrauca brālēns un samācīja, lai Viktors pasūta vectēvu «d...». Un, ko domāties, Viktors arī to izdarīja! Vectēvs sadusmojās, sapurināja Viktoru aiz matiem un nosauca par drabiņu (drabiņas ir pārpalikumi, kas rodas alu brūvējot), bet šī gan ir vienīgā reize, kad vectēvs pacēlis roku un lamāties. Un pašam Viktoram arī no šī gadījuma ir laba mācība. Vēl no vectēva nāca šāds labs teiciens: «Nedrebstelējies!»

Andris Roze (53)

Kad Andris kļuva par vectēvu, viņa paša vectēvs Teodors Gaišprāts vēl bija dzīvs. Andris gana labi atceras abus savus vectēvus. Jau pieminētais Teodors bija no Vilces puses, Ulmanlaika mežsargs, Kārlis Ulmanis

bijis pie viņa riekstus lasīt. Visu mūžu turpināja mežsarga arodu un smiedams teicis, ka katram mežsargam ik gadu pienākas sivēns un buciņš, ko arī katru gadu aizgāja un nometēja mežos. Otrs vectēvs Aleksandrs Roze no Ukru pagasta bija bitenieks, viņš bija īsts kungs, kā kungs ģērbās un kā kungs izturējās. Vēl 85 gadu vecumā viņš braukāja ar motociklu. Andris atceras, kā kopā ar šo vectēvu devās uz dravu pēc medus, viņš mazbērņus milēja un lika pie darba.

Eva

Trana dzēliens

Ar labu rītu vai ar labu nakti?

Nīkšanā dziedam gan latgaliski, gan čiliski, plūst miestīnš, kvass, kas nu katram labāk pas. Pēc Andra Tomašūna uzsāktās dziesmas, kas ir turpat 1,5 km garumā, es beidzot ieveļos migā ap 2 no rīta.

Vai man kāds latviešu valodas pratējs var pateikt, kas tādā reizē jāsaka – arlaburītu vai arlabunakti?

Uldis Siliņš

Joki

☺☺☺

Vakar īsi pirms Daudzinājuma divi Andri – Andris Tomašūns un Andris Roze – iepazīnās caur avīzi. Tomašūns avīzē bija izlasījis, ka Roze ir no Ukriem, un tur saknes ir arī Tomašūnam. Viņš tūlīn paaicināja Rozi uz tikšanos, satikās, Roze prasīja: „Tu arī no Ukriem?” Un pilnai laimei abi kopīgi nofotografējās.

☺☺☺

Mīļlietiņu darināšanas ievirzē kāda meitenīte saka: „Man jau tas zaķis līdz kaklam!” Vadītāja domā – ak, vai: tikko sākuši strādāt, bet jau līdz kaklam! Galu galā izrādās, ka meitenīte ir zaķi noadījusi jau līdz kakla daļai.

☺☺☺

Dažas saietas sievietes trešdienas vakarā bija mazliet pārklausījušās un pašdarbnieku vakara vietā posās uz pašarnieku balli.

☺☺☺

Ekskursijas otrā maršruta autobusa šoferis, piebraucis pie Latgaļu sātas, saka: „As navaru pabraukt atpakaļ – man obele pakalī duras.”

☺☺☺

Rakstot vectētiņu stāstus, redakcija ilgi nevar noskaidrot, kas bijis Andra Rozes vectētiņš. Biķernieks! Bet kas ir biķernieks?! Pēc divu stundu taujāšanas un meklēšanas visos iespējamajos avotos izdodas sazvanīt pašu Andri. Izrādās, tas ir pārpratums: vectēvs bijis bitenieks! „Nu, redz,” saka Andris. „Mana mēle un tavas ausis...”

Cauri gadiem

Pie suitiem Alsungā

2013. gadā 3x3 saietu pie sevis uzņēma Alsungas ļaudis.

Nometnes vadītāji Anna Gobzema-Nulle un Guntis Nulle uzskatāmi parādīja, ka viņu togad dzimusi mazulīte un otra meitiņa ne tikai netraucē saietas vadīšanā, bet gan dod iedvesmu citām jaunām ģimenēm.

Alsunga palikusi prātā ar skarbaiem vējiem, spītīgi nelokāmiem kokiem, atklāto „Suitu sievu” valodu un jestrajām dziesmām. Arī nometnes avīzei nosaukums atbilstīgs – „Mutes Brūķis”. Suitos brūķēt nozīmē lietot, bet brūķis – izturība. Pārdziedāt „Suitu sievas” jau nevar. Iepazīšanās vakarā, pusotru stundu klausoties un beigās dziedot līdzī tā, „lai ceļas

jumts nost”, sapratām – vajag krampi un izturību! Tos, kas dzīvoja Ezermāļos, jebkurā diennakts laikā izvadāja speciāli piekomandēts ciema šoferītis ar busiņu.

Togad iznāca apjomīga grāmata „3x3 ārpus Latvijas 1981-2011. Pasaules mēroga kustība”. Grāmatas redaktore Rasma Zvejniece ir gandarīta par šo grāmatu: „Ja esi kādu 3x3 uzrunājis ar tu, tad arī, pēc ilga laika un citos apstākļos satiekoties, vairs nespēsi viņam sacīt jūs. Šis tu arī man bija kā 3x3 parole, rakstot vai zvanot gluži svešiem cilvēkiem, kurus nekad nebiju sastapusi. Viņi atsaucās un palīdzēja, jo mūs vienoja 3x3.”

Arī mani, pavadot šo nedēļu Kurzemes pusē, nepameta sajūta, ka esmu pie savējiem. Ieguvu sev draugos suitu sievu, jo arī viņai no pirmā tikšanās vakara likās, ka esam savējās. Mēs pat izskatā esot līdzīgas! Mācījāmies arī suitu mēlē, bet, lai labāk atcerētos un vārdi locītos, vīndaris Linards cienāja ar bērzu sulas vīnu. Nu viena jauka, suitiska padarišana!

Lapsenes dzēliens

Kaut kas traks!

Lobs vokors! Nu, mīļi! Kaut kas traks! Piektiena jau klāt!

Un es tik tagad uzzinu, ka Siliņuldis zadzis Baibiņu. Danču placī viņš nav redzēts gadiem, t.i., redzēts jau ir, bet ne zadzēja statusā. Jā, kā tautā runā, labāk vēlāk nekā nekad! Es gan teiktu – vecums nenāk viens, bet kopā ar jaunu meitu. Bet, kas zina?! Nometnē vēl divi vakari – varbūt arī senākas kundzes var cerēt uz zagšanu!

Un Zāļu sievai būtu jāteic vislielākais paldies, rūpējoties par mūsu nometnes cienījamāko un pazīstamāko vīrieti un uzaicinājumu šrubēties. Kam balts augumiņš, tam balti nodomi un darbi, kā arī stipras saknes! Te nav nekādas saites ar vecumu! Līga, cerams, šrubē visa vecuma vīriešus, tikai pēc kārtas un ar atelpu. Uldi – nešaubies un piekriti! Tu esi pirmais!

Smērīšu gatavotāja Liliņa Jānim Liepiņam sastāstījusi un izskaidrojusi naudulja (Latvijas viagra) funkcijas. Nu, jau dienas vidū sadzēries uz ātru roku

uzvārīto zāļu tēju, Jānis nevis zog meitas, bet gāž podus. Nelaimīgais, viņš piemirsa pielikt tējai vēl četras sastāvdaļas! Lūk, rezultāts! Tā sanāk, ja līdz galam nenoklausās/neizlasa zāļu instrukciju!

Brokastlaiks ir vieta, kur var ne tikai paēst, bet arī uzzināt iepriekšējās dienas jaunumus. Tā Rozīte tikai no rīta uzzināja, ka viņas vīriņš pēc pusnakts patiesībā atradies nīkšanā, lai gan teicās aizgājis strādāt. Ilgi gan ne, tikai līdz pulksten 2. Pagaidām citi vīri izturīgāki, „strādājuši” līdz pieciem rītā! Par sievietēm ziņu nav, jo pati nebiju. Ja tādas bija, ziņojiet, varbūt pievienošos. Tāpēc jāpadomā, ko vīrietis domā ar jēdzienu „strādāt”!

Netālu no redakcijas ir guļamistaba/kabinets, kur, sieviešu matraču ieskaits, dienu un nakti stāv rakstāmgalds ar datoru. Un pie tā – rakstošs vīrietis! Nabadziņš, viņam nav laimēties izvēlēties pareizo istabu!

Tādas, lūk, pēc ļoooti agrās celšanās un pilnmēnessrieta pārdomas: tikai par vīriešiem! Vai arī tas ir domu rezultāts bez nīkšanas. Laikam būs jāsāk ilgāk nīkt vai domāt par saknēm (ne vīriešiem), lai tās dullās domas no galvas var izsist. Tātad – ne tikai domājam, bet arī darām, jo nedēļas beigas tuvojas!

Miegainā Kleopatra